

BIL GLAS JE

Ana Ahmatova

(1889—1966)

Bil glas je. Zval je neutešno
in vabil: »Pridi sem čimprej,
zapusti kraj svoj, gluho, grešno
Rusíjo pusti za vselèj,
da s tvojih rok vso kri umijem,
izdrem sram črni iz srca,
z imenom novim ti prekrijem
bolest porazov, rane zla!«
A ravnodušno in spokojno
z rokami sem zakrila sluh,
da s to besedo nedostojno
se ne bi oskrunil bridki duh.

1917

NI TE VEČ

Ni te več in več ne boš.
Padel si zadet.
Z noži dvajset osem mož,
s puškami le pet.
Grenko reč sem šivala
za prijatelja.
Rada, rada kri ima
naša Rúsija.

1921

OJ TI KLAS MOJ

Marina Ivanovna Cvetajeva

(1892—1941)

Oj ti klas moj lepi, zlati klas!
To po poljih toži Rusija na glas.

Pomagajte! Šibka sem v nogah
in krvi presilne me je strah.

Na desni in levi
krvavi posevi,
kriči vsaka rana:
Mama!

In to, samo to
razumem pijana,
iz telesa v telo:
Mama!

Vsi skupaj leže,
ne ločiš mejé:
pogledaš — vojak.
Kdo naš je? Sovrag?

Bil bel je, postal rdeč,
kri ga je pordečila.
Bil rdeč je, bel postal,
smrt ga je pobelila.

Kdo si? Beli? Ne razumem. Vstani! Na plan!
Si umiral morda za rdeče? Rjazan!

Na desni in levi
kriči vsa poljana,
tako rdeči ko beli:
Mama!

Brez želje, brez gneva
zateglo in neprestano
do neba odmeva:
Mama!

1918

V MEGLI SPOČENJA

V megli spočenja se svetà zmešnjava.
Po zemlji drevje in po mraku trava.
Še v grozdih vino bogvekam beži.
Iz hiše v hišo zvezdi se mudi
in reke tečejo nazaj k izviro.
Zaspala bi na prsih ti za zmerom.

1917